

ՎԻՋԱՄ ՍԱՐՈՅԱՆԻ ԱԾՅՈՒՆԱՍԱՓՈՐԻ ՀԱՆԳՐՎԱՆՈՒՄԸ ՄԱՅՐ ՀՈՂՈՒՄ

Կատարվեց մեծանուն հայրենասեր գրողի՝ Վիլյամ Սարոյանի վերջին իղձը՝ հետմահու ամփոփելու իր աճյունները հայրենի հարապատ հողի ծոցում, Արարատի նայվածքի ներքո:

Մայիսի 27-ին Վիլյամ Սարոյանի աճյունասափորը, Ֆրեզնոյի հայ համայնքի մասնավոր մի պատգամավորության ձեռամբ, բերվում է հայրենիք և հանդիսավոր իրադրության մեջ հանձնվում Հայ Գրողների Վարչությանը, որպեսզի նրա հայրենադարձ մասունքը հանգրվանվի հայրենի հողում, հայ մշակույթի և հայ մտավորականության մեծերի շարքում, Երևանում, Կոմիտասի անվան այգու հայկական պանթեոնում՝ հարևանությամբ Կոմիտաս վարդապետի, Շիրվանզադեի, Ավետիք Իսահակյանի, Մարտիրոս Սարյանի, Ալեքսանդր Թամանյանի, Արամ Խաչատրյանի և այլ մեծերի:

Մայիսի 29-ին, շաբաթ օրը, Երևանի Կոմիտասի անվան այգու հայկական պանթեոնում, Վիլյամ Սարոյանի աճյունասափորի՝ հայրենի հարապատ հողին հանձնելու սրտառույց արարողությանը ներկա էին Հայաստա-

նի կառավարության անդամներ, հայրենի մտավորականության, արվեստի և գիտության, ուսանողության և հասարակայնության բազմահազար ներկայացուցիչներ:

Արարողության ընթացքում Վիլյամ Սարոյանին նվիրված բովանդակալից ճառերով հանդես են գալիս Հայկական ՍՍՀ գրողների միության նախագահ Վարդգես Պետրոսյանը, Սփյուռքահայության հետ մշակութային կապի կոմիտեի նախագահ Վարդգես Համապասայանը, ՀՍՍՀ ժողովրդական արտիստուհի Վարդուհի Վարդերեսյանը, Երևանի № 116 դպրոցի ուսուցչուհի Ա. Մնացականյանը, «Արմինիեն օբսերվեր» թերթի խմբագիր Օ. Քեջիջյանը (ԱՄՆ): Բանաստեղծներ Գևորգ Էմինը և Ռազմիկ Դավդյանը կարդացին իրենց բանաստեղծությունները՝ ձոնված Վիլյամ Սարոյանի հիշատակին:

Հանուն Հայաստանի կառավարության Վ. Սարոյանի կյանքի և գրական վաստակի մասին բովանդակալից ճառով հանդես է գալիս Հայաստանի Կենտկոմի քարտուղար Կառլեն Դալլաքյանը:

Պանթեոնում տեղի ունեցող այս հանդի-

սության ժամանակ ոգեկոչվում է մեծավաստակ գրողի հիշատակը և վեր հանվում նրա բազմաժանր գրական ստեղծագործության համաշխարհային և հայկական նշանակությունը, որպես 20-րդ դարի աշխարհահռչակ գրական հսկաներից մեկի:

Հանգուցյալը, խոսելով իր ստեղծագործության պատկանելության մասին, նշել է. «Թեև անգլերեն եմ գրում և հակառակ այն բանի, որ ծնունդով ամերիկացի եմ, ես ինձ համարում եմ հայ գրող: Գործածածս խոսքերը անգլերեն են, միջավայրը, որի մասին գրում եմ՝ ամերիկյան է: Սակայն այն ոգին, որ ստիպում է ինձ գրել՝ հայկական է: Ուրեմն՝ ես հայ գրող եմ: Խորապես սիրում եմ հայ գրողների ընտանիքին պատկանելու պատիվը»:

Վիլյամ Սարոյանի ստեղծագործությունների սիրելի թեմաներն են եղել մարդասիրությունը, համամարդկային եղբայրությունը, ժողովուրդների բարեկամությունն ու լավատեսությունը՝ մարդկության նպագայի նկատմամբ:

Նա խորապես մտահոգված է եղել աշխարհի ապագա բախտով և իր ապրեցիկ ձայնը բարձրացրել հանուն խաղաղության՝ ընդդեմ պատերազմի: «Մենք՝ գրողներս, որոնց ճանաչում և կարգում են ամենատարբեր երկրներում, մեր սրբապան պարտքն ենք համարում խաղաղության պահպանության համար հանդես գալը, քանի որ պատերազմը հավասարապես կլինեն մարդկության ինքնասպանությանը»: «Ամենից շատ ատում եմ հրեք բան՝ վատությունը, դավաճանությունը, պատերազմի և բռնության պրոպագանդան»:

Նա իր սեփական ժողովրդի անցյալի արյունոտ պատմության կենսամիտքով գիտեր, որ պատերազմը, մանավանդ հայ ժողովրդի նման փոքրաքանակ ժողովրդի համար, մեծագույն չարիքն է: Այդ մտածումով նա, որ պես ճշմարիտ հայ մարդ, խորունկ և ճշմարիտ հոգեկան հրճվանք էր ապրում ի տես իր ժողովրդի ապգային վերածննդյան: Նա երբեք «չի կորցրել հոգեբանական ու արևակցական կապը իր ակունքների հետ»:

Նրա ողջ ստեղծագործությունը տոգորված է եղել հայկականությամբ:

Վիլյամ Սարոյանը իր ողջ ստեղծագործական վաստակով, իր ապրած կյանքով մարմնացումն է հանդիսացել իր ժողովրդի իմաստության, բարոյական նկարագրի և հերոսական ոգու: «Ես հավատում եմ մարդու բարությանը: Ատում եմ այն ուժերը, որ աշխատում են բնաջնջել մարդու ավելությունը»:

Նա որքան աշխարհիկն էր, մարդկությանը, նույնքան և իր ժողովրդինը:

Սարոյանի ստեղծագործության Հավատո Հանգանակը արտահայտվել է նրա հետևյալ խոսքերի մեջ. «Փնտրիր բարին ամենուրեք և երբ գտնես, դուրս բեր թաքստոցից, և թող նա լինի ազատ ու աներկյուղ... Արթնացրու առաքիլությունը, ում սրտում էլ որ նա գաղտնի և տրտում թաքնվելիս լինի աշխարհի սարսափներից ու ամոթից... Եվ քանի դեռ ապրում ես... ոչ մի բան չավելցնես աշխարհի աղետներին ու տխրությանը, այլ ժպտա՝ կյանքի անծայր ցնծության ու խորհրդի հանդեպ»:

Սգո միտինգի ավարտին Վիլյամ Սարոյանի աճյունասափորը թափորով տարվում է դեպի գերեզմանատուն և սգո մեղեդիների ներքո իջեցվում է գերեզման, որը ծածկվում է բազում պսակներով: Հայրենի հողը հարևատացավ իր արժանավոր մի զավակի մասունքով:

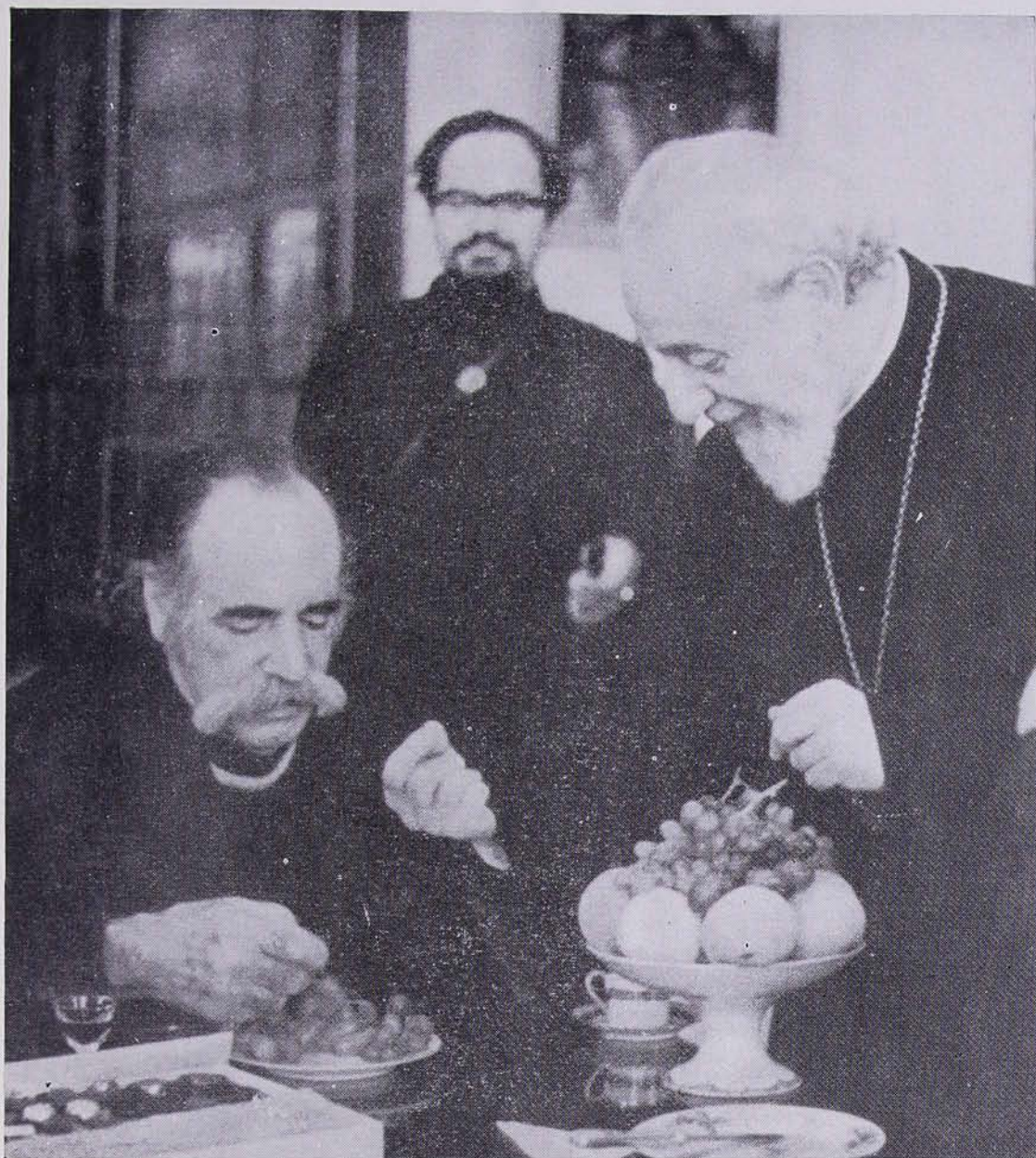
Վիլյամ Սարոյանը նաև անձնական ու սիրելի բարեկամն էր Հայոց Հայրապետի, հարազատ և հավատավոր զավակը՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի:

Ամեն անգամ երբ նա լինում էր մայր հայրենիքում, անպատճառ ուխտի էր գալիս Ս. Էջմիածին և սիրալիր պրոպոնում Հայոց Հայրապետի հետ՝ իրեն հետաքրքրող ազգային-եկեղեցական, հայրենասիրական ու մշակութային հարցերի շուրջ:

Հանգի՛ստ իր հոգուն: Փա՛ռք իր անկուրննչելի վաստակին:

Ա. Հ.

ՀՅՈՒՐԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ ՎԵՀԱՐԱՆՈՒՄ՝ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒԻ ԱՅԳՈՒ ԱՐԵՎԱՀԱՄ ՄՐԳԵՐՈՎ

ՀԱՅՐԵՆԻ ՀԱՐԱԶԱՏ ՀՈՂՈՒՄԻ ՄԱՍԻՄՆԵՐԻ ՀԱՅԱՑՔԻ ՏԱԿ